

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ซาติเกิดปัจจุบันของลูกคือซาติเกิดที่มีคุณค่าที่สุด ซาติเกิดนี้เป็นซาติเกิดที่ลูกต้องทำความพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และกลายเป็นเทพจากมนุษย์ธรรมดา
- คำถาม:** ผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของพระเจ้านั้นสร้างสมคุณธรรมหลักอะไร?
- คำตอบ:** พวกเขาอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและน้ำตาล พวกเขาไม่เคยกลายเป็นเหมือนน้ำเกลือ มนุษย์ที่มีสำนึกที่เป็นร่างเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งที่ผิด และยังคงต่อสู้บรราและทะเลาะเบาะแว้งกัน ลูกๆ ต้องไม่มีนิสัยเช่นนั้น ที่ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก

โอมซานติ ก่อนอื่นพ่อพูดกับลูกๆว่า ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ว่าจะมีการกล่าวสิ่งใดในกิตะฯลฯ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดความรู้ให้แก่ลูกๆ ท่านพูดความรู้อะไร ท่านพูดความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก นั่นคือความรู้ของละคร นี่คือการศึกษาวีดิศาสตร์และภูมิศาสตร์ ไม่มีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ พวกเขาไม่แม้แต่จะพูดสิ่งนั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาและศึกษาคัมภีร์ พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดก่อนที่จะพูดความรู้นี้กับลูก ท่านทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ธรรมดาด้วยการศึกษา ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ธรรมดา ลูกคือมนุษย์และพวกเขาก็เป็นมนุษย์ด้วย ผู้คนร้องเรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ลูกรู้ว่าเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และมนุษย์ผู้ใดที่ล้าระเบื้องหน้าเทพทั้งหลายที่เหลือนับไม่บริสุทธิ์ พวกเขาคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ และเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ แต่เหล่าเทพกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ใครทำให้พวกเขาบริสุทธิ์? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า: พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มีความพยายามสำหรับสิ่งนี้ อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและชั้นสการก็คงอยู่ภายในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจะนำชั้นสการที่ดีและไม่ดีไปกับเขาด้วย เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า เวลานี้จงกลับมาเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณของตนเอง หนทางของความมืดเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น และทุกคนก็ได้กลับมาเป็นร่าง พ่อนั่งที่นี่และอธิบาย เวลานี้ลูกๆรู้ว่าลูกได้มาหาใคร ลูกไม่ได้มาหาผู้ใด พ่อเข้ามาในผู้ใด นี่คือการเกิดสุดท้ายที่ไม่บริสุทธิ์ในหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ซาติเกิดมากมายเป็นประเภทไหน? ลูกเคยได้รับการบอกแล้วว่าเป็นเวลาครั้งวงจรที่มีซาติเกิดที่บริสุทธิ์ และอีกครั้งวงจรที่มีซาติเกิดที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นผู้ใดไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน บราห์มาไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นเทพหรือพระเจ้า ผู้คนเชื่อว่าประชาบิดา บราห์มาเคยเป็นเทพ เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา พ่ออธิบาย บราห์มาผู้ใดเคยไม่บริสุทธิ์ได้กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา และแล้วก็กลายเป็นเทพ ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี ลูกคือบราห์มาและบราห์มาก็เป็นบราห์มาด้วย ใครเรียกท่านว่าเทพ บราห์มาลูกเรียกว่าบราห์มาไม่ใช่เทพ แม้ว่าเมื่อบราห์มานี้กลับมาบริสุทธิ์ เขาก็ยังไม่ถูกเรียกว่าเป็นเทพ จนกว่าเขาจะกลายเป็นวิษณุ ซึ่งหมายถึงลักษณะและนารายณ์ ลูกคือบราห์มา ก่อนอื่นพ่อทำให้ลูกเป็นบราห์มาจากที่เป็นบุตร และแล้วพ่อก็ทำให้ลูกไปเป็นเทพจากบราห์มา ซาติเกิดปัจจุบันของลูกนี้เป็นซาติเกิดที่มีค่ามากที่สุด แม้ว่าจะมีความทุกข์ทรมานจากกรรม พ่อพูดว่าเวลานี้จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำฉันผู้เป็นพ่อ บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อยเมื่อลูกมีการฝึกฝนสิ่งนี้เท่านั้น บาปของลูกไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยด้วยการคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีร่างกาย ดวงวิญญาณไม่ใช่บราห์มา เมื่อพวกเขามีร่างกายเท่านั้นที่พวกเขากลายเป็นบราห์มา และแล้วเทพและบุตร ฯลฯ ใช้ความพยายามที่จะจดจำพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าโยคะที่ง่ายตายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า โยคะนี้ง่ายตายมาก ลูกบางคนก็มีประสบการณ์ว่าเป็นสิ่งที่ง่ายมาก ลูกดื่มพ่อช้าแล้วช้าเล่าด้วยการกลับมาเป็นร่างที่เป็นร่าง มันใช้เวลาที่จะกลับมาเป็นดวงวิญญาณ ยังเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะกลับมามั่นคงในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ไม่เลย หากลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกแล้ว ลูกจะไม่สามารถอยู่ในร่างปัจจุบันของลูกได้ เมื่อลูกดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็กลายเป็นแสงและลูกก็จากร่างในทันที ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ไม่สามารถที่จะอยู่ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ไม่ใช่ว่าดาดานี้ได้ข้ามผ่านไปแล้ว เขาก็ยังพูดด้วยเช่นกันว่า ต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการจดจำระลึกถึง ด้วยการกลับมาเป็นร่างที่เป็นร่างที่ลูกเฝ้าแต่บรราและทะเลาะเบาะแว้งกันและมีคำพูดผิดๆ เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน และแล้วดังนั้นก็ไม่สามารถมีสิ่งใดเกิดขึ้นกับดวงวิญญาณ เป็นเพียงเพราะว่าสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่มีความสับสนเกิดขึ้น เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมาเป็นร่างเป็นดวงวิญญาณ เช่นที่เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันกับน้ำตาล ดังนั้นลูกเช่นกันก็ต้องอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและ

น้ำตาล อย่าได้กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือ มนุษย์ที่มีสำนึกที่เป็นร่างก็พูดสิ่งที่ผิดและเฝ้าแต่บราและทะเลาะเบาะแว้งกัน ลูกๆ ต้องไม่มีนิสัยเช่นนั้น ที่นี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องไปถึงสภาพที่เหนือปวงกรรมของลูก ลูกเข้าใจว่าร่างกายของลูกและโลกนี้เก่าและตาไม่ประฐาน ลูกควรจะมีการวางเฉยต่อสิ่งที่เก่าและความสัมพันธ์เก่า ละทิ้งทุกประเด็นของสำนึกที่เป็นร่าง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอแล้วบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ มากมายสอบตกในการจดจำระลึกถึง พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างมากในการอธิบายความรู้นี้ แต่พวกเขาจำเป็นต้องทำความเข้าใจอย่างมากที่จะมีการจดจำระลึกถึง นี่คือการสอบที่สำคัญ ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่เป็นเวลาวงจรเท่านั้นที่สามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้ ผู้ที่ไปสู่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาภายหลังก็จะไม่เข้าใจมากนัก พ่อเข้ามาในร่างนี้และพูดว่า พ่อมาทุก 5,000 ปี พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของพ่อในละครนี้ นี่คือการบรรจบพบกันเดียวกัน สงครามอยู่เบื้องหน้า ละครนี้เป็นละครของ 5,000 ปี จะเกิดอะไรขึ้นหากวงจรยังคงเหลืออีก 40,000 ปี? พวกเขาพูดว่าแม้ว่าพระเจ้าจะมา พวกเขาจะไม่ละทิ้งหนทางของคัมภีร์ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพระเจ้าใดจะมาหลังจาก 40,000 ปี บางคนก็เชื่อว่าพระเจ้ากฤษณะจะมา เมื่อลูกก้าวต่อไป ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีสภาพนั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีชีวิตอยู่กันด้วยความรัก ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า ลูกพูดว่า เราเป็นผู้ช่วยบาปในการทำบาปที่ไม่มีริสทธิ์บริสทธิ์ บาบารากลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณทุกๆ วงจรด้วยการทำตามศรัทธาของท่านและเราก็ได้ปลดปล่อยบาปของเราด้วยพลังโยคะ พลังโยคะคือพลังของความเจียบสงบ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างพลังของความเจียบและพลังของวิทยาศาสตร์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ลูกหลายคนเคยได้นิมิตในตอนเริ่มต้นและเล่นบทบาทเหล่านั้น วันนั้นพวกเขาไม่ได้อยู่ที่นี้อีกแล้ว มายาได้กินพวกเขาแล้ว เมื่อลูกไม่ได้อยู่ในโยคะ มายาก็กินลูก เมื่อลูกๆ รู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกก็ควรศึกษาอย่างมีระเบียบวินัย มิฉะนั้นลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมากและมีประสิทธิภาพของการลงโทษอย่างมากด้วยเช่นกัน พวกเขาร้องเพลง ฉันเคยเป็นคนบาปมาหลายชาติ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ดังนั้นจะมีการกล่าวถึงกิเลสใดๆ ได้อย่างไร? นั่นคืออาณาจักรที่ปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง นั่นคืออาณาจักรของราม และนี่คืออาณาจักรของราวัน ทุกคนเวลานี้ตาไม่ประฐาน ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบสภาพของตนเอง ถามตนเองว่าฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน? ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่าไร? สิ่งหลักคือการตรวจสอบภายในตนเองเพื่อจะดูว่าลูกไม่ได้มีข้อบกพร่องใดๆ ในลูก อาหารและเครื่องดื่มของฉันเป็นเช่นไร ฉันได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ฉันพูดโกหกโดยไม่จำเป็นระหว่างวันหรือไม่? บางครั้งลูกก็ต้องพูดโกหกเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย เมื่อมนุษย์ทำทานพวกเขาก็เชื่อว่าบาปของเขาคouldได้รับการปลดปล่อย เมื่อใครบางคนทำกรรมดีพวกเขาก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น เมื่อใครบางคนเปิดโรงพยาบาล เขาก็จะได้รับพลานามัยที่ดีในชาติเกิดต่อไป หากบางคนสร้างวิทยาลัย เขาก็จะสามารถศึกษาเล่าเรียนได้เป็นอย่างดี แต่เขาจะไถ่บาปของเขาได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนั้นแล้วพวกเขาจะไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา เมื่อบางคนบริจาคเงินเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของเขา แต่ไม่ใช่เรื่องที่บาปของเขาที่จะถูกตัดไปด้วยสิ่งนั้น นั่นเป็นเพียงการให้และรับสมบัติ หากมีการให้ในนามของพระเจ้า และแล้วพระเจ้าก็ได้ให้ผลรางวัลชั่วคราวสำหรับสิ่งนั้น ที่นี้ลูกต้องกลับมาบริสทธิ์ ไม่มีวิธีการใดสำหรับลูกที่จะกลับมาบริสทธิ์นอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ที่บริสทธิ์จะไม่สามารถอยู่ในโลกที่ไม่บริสทธิ์ได้ ผู้คนให้ทานทางอ้อมในนามของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า เวลานี้พ่อมาเป็นการส่วนตัวเพื่อทำให้ลูกบริสทธิ์ พ่อคือผู้ประทาน พ่อให้การตอบแทนแก่ลูกถึงสิ่งที่ลูกให้กับพ่อ พ่อไม่ได้เก็บสิ่งใดไว้เพื่อตนเอง อาคารเหล่านี้ ฯลฯ สร้างขึ้นมาเพื่อลูกๆ ชันยาสซีได้สร้างพระราชวังที่ใหญ่โต ฯลฯ เพื่อพวกเขาเอง ที่นี้ชีพบาปไม่ได้สร้างสิ่งใดเพื่อตัวท่านเอง ท่านพูดว่า เพราะของลูกให้และรับโดยตรง พ่อจึงให้การตอบแทนของสิ่งนั้นแก่ลูกในโลกใหม่เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่ว่าเงินใดที่ลูกให้มาก็ถูกใช้ไปเพื่อลูก พ่อคือผู้ประทานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และพ่อก็เป็นผู้ประทานในเวลาเดียวกัน นั่นเป็นทางอ้อมในขณะนี้คือทางตรง บาบาสพูดว่าไม่ว่าลูกจะมีเงินมากแค่ไหน จงใช้เงินนั้นเพื่อเปิดศูนย์ และให้ประโยชน์ผู้อื่น พ่อก็เปิดศูนย์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ คือผู้ที่ให้ และพ่อก็ช่วยลูกๆ พ่อไม่ได้นำเงินทองไปกับพ่อ พ่อมาและเข้ามาในร่างของผู้นี้ เป็นด้วยผ่านเขาที่พ่อทำให้งานของพ่อเสร็จสิ้น พ่อไม่ได้ไปสวรรค์ ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อลูก พ่อคืออะโบคตา(ผู้ที่ปราศจากประสบการณ์ใดๆ) พ่อไม่ได้รับสิ่งใดและพ่อก็ไม่ได้พูดว่า จงการวะแทบเท้าของฉัน พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุดของลูกๆ ลูกก็ยังเข้าใจด้วยเช่นกันว่า ท่านคือแม่ของลูก พ่อของลูก พี่ชายน้องชาย เพื่อน ทุกสิ่งของลูก ท่านไม่มีตัวตน ลูกจะไม่เคยพูดถึงกูว่า เขาคือแม่และพ่อของลูก กูถูกเรียกว่ากู และครูก็ถูกเรียกว่าครู ในขณะที่ลูกเรียกผู้เดียวนั้นว่าเป็นทั้งแม่และพ่อ พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวในทุกวงจร ลูกฉลองชีพเจนนีทุก 12 เดือน แต่อย่างไรก็ตามชีพบาปมาเมื่อไรและท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ไม่มีใครรู้ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งหน้าที่การงานของบราห์มา วิษณุ และชังการ์ เพราะพวกเขาได้นำชีพบาปออกไปจากด้านบนของภาพสัญลักษณ์นั้น ชีพบาปคือคาร์รันการาวันฮา ท่านกระทำผ่านบราห์มา ลูกๆ รู้ด้วยว่าบาปเข้ามาในร่างของผู้นี้ได้อย่างไร และแสดงให้เห็น

เห็นว่าทำอะไรในทางปฏิบัติ ท่านยังบอกผู้นี้ด้วยว่า ลูกต้องทำเหมือนกันนี้ด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี จดจำพอและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เช่นที่ดวงวิญญาณของผู้เดียวนั้นพูด ผู้นี้ก็พูดว่า “พ่อก็จดจำชื่อบาบาด้วยเช่นกัน เป็นราวกับว่าบาบาอยู่กับพ่อ” เวลาที่สติปัญญาของลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ ดังนั้นพฤติกรรมและอาหารเครื่องดื่มของลูกควรเปลี่ยนไป ลูกต้องละทิ้งกิเลส ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเองที่นี้ ลูกแต่ละคนจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงส่ง เมื่อลูกจากร่างของลูก ก็เป็นไปตามที่เปลี่ยนแปลงตนเองมากแค่ไหน ครอบครัวก็ยังตามลำดับกันไป ด้วยเช่นกัน ที่นี้ด้วยเช่นกัน บางคนเป็นของครอบครัวที่ดีมาก พี่น้องสี่ถึงห้าคนอยู่ด้วยกันและไม่เคยทะเลาะกันเลย เวลาที่ลูกๆเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ซึ่งความตายไม่สามารถกินลูกได้ ไม่มีเรื่องของความกลัว ที่นี้ความกลัวยังคงเติบโตมากขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน ลูกจะไม่สามารถออกไปข้างนอกได้ ลูกรู้ด้วยว่าเพียงไม่กี่คนที่ศึกษาเล่าเรียนความรู้นี้ บางคนก็สามารถเข้าใจอย่างดีมากและแม้กระทั่งเขียนสิ่งนั้นว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกๆ เช่นนั้นก็จะมาอย่างแน่นนอนด้วยเช่นกัน อาณาจักรต้องถูกก่อตั้ง มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย พ่อให้คำยกย่องมากมายแก่ลูกๆ ผู้เพียรพยายามที่จะแข่งไปข้างหน้าในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ประเด็นหลักคือการจดจำระลึกถึง เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บุญทั้งหมดของลูกได้รับการสะสม ลูกๆบางคนเขียนถึงบาบาและพูดว่า บาบา ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาหลายชั่วโมงทุกวัน และแล้วบาบาก็คิดว่าผู้้นั้นคือผู้เพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ ลูกต้องทำความพยายาม เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า อย่าได้รบราหรือทะเลาะกัน นั่นคือ การกระทำของสัตว์ การรบราและทะเลาะกันคือสำนึกที่เป็นร่าง ลูกได้ประณามชื่อของพ่อด้วยการทำเช่นนั้น มีคำกล่าวสำหรับพ่อว่าใครก็ตามที่ประณามสัจธรรมไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ อย่างไรก็ตามเหล่าสาธุก็ได้ใช้สิ่งนั้นกับตนเอง ผู้หญิงต่างหวาดกลัวสิ่งเหล่านั้นในกรณีที่ว่าพวกเขาจะถูกสาป เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะที่แท้จริง ลูกพูดว่า เรามายังพาทซารา(สถานที่)นี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพของศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ไม่มีคำกล่าวเช่นนี้ในที่อื่นใด เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน ความพยายามหลักที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้คือการจดจำระลึกถึง ลูกไม่เคยมีการจดจำระลึกถึงมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานั้นลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงในชาติเกิดเดิมนั้น นี่คือการพยายามที่ลูกต้องทำ ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่างไรก็ตามหากลูกทำบาปใดก็จะได้รับการลงโทษถึงหนึ่งร้อยเท่า ลูกต้องทำความพยายามและทำให้ตนเองก้าวหน้า เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนผ่านร่างกายของเขาและกลายเป็นนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ สถานภาพของลักษมีและนารายณ์สูงส่งอย่างมาก ภายหลังลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ลูกคือบราห์มินที่สูงส่งผู้ที่เป็นของสกุลที่สูงสุด ลูกคือผู้ที่แสดงว่าถือกิจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกเคยได้ยินความรู้นี้เมื่อวงจรที่แล้วด้วย ลูกกำลังรับฟังความรู้นี้อีกครั้งหนึ่ง ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพด้วยการรับฟัง ต่อมาความรู้นี้จะหายไป คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตรวจสอบตนเองและถามว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน? ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากแค่ไหน? มีข้อบกพร่องใดๆในตัวฉันหรือไม่? อาหาร เครื่องดื่ม กิจกรรม และพฤติกรรมของฉันสูงส่งหรือไม่? ฉันพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ฉันพูดโกหกหรือไม่?

2. เพื่อที่จะเพิ่มซาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก จงฝึกฝนการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย อยู่ห่างไกลจากสำนึกที่เป็นร่าง หาเวลาที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคงและสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมาयाและเป็นผู้มีสิทธิในการปกครองตนเองและทำให้วัตถุธาตุทั้งห้าและกิเลสทั้งห้าเป็นผู้รับใช้ของลูก
ในยุคทองเหล่าสาวใช้ถือชบวนเครื่องแต่งกายของราชวงศ์ของจักรพรรดิโลกและจักรพรรดินิโลก ในทำนองเดียวกันในยุคบรรจบพบกันลูกจะต้องได้รับการประดับประดาด้วยเครื่องแต่งกายของสมญาผู้เอาชนะมาयाและเป็นผู้มีสิทธิในการปกครองตนเอง และแล้ววัตถุธาตุทั้งห้าและกิเลสทั้งห้าก็จะเกาะชุดของลูกจากด้านหลัง นั่นคือพวกมันจะเคลื่อนตามไปและยอมรับใช้ต่อลูก สำหรับสิ่งนี้ให้รัดเครื่องแต่งกายของสมญาของลูกให้แน่นด้วยเข็มขัดแห่งความมุ่งมั่น ตกแต่งด้วยชุดของเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับที่

แตกต่างกันและอยู่กับพ่อ และแล้วกิเลสและวัตถุธาตุเหล่านั้นจะถูกเปลี่ยนไปและกลายเป็นมิตรที่ให้ความ
ร่วมมือของลูก

คติพจน์: กลับมาหลุดหายไปในประเทศของคุณธรรมและพลังที่ลูกพุดถึง ประเทศคืออำนาจที่ยิ่งใหญ่
ที่สุด

***** โอม ชานติ *****

สัจญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกของรูปรวม

ด้วยการพิจารณาว่าตนเองถูกรวมรูปกับพ่อ ผู้ทรงอำนาจกลับมาเป็นมิตรร่วมทางของลูก ดังนั้น ลูกจะไม่มีความคิดที่จะมี
มิตรร่วมทางที่สูญสลายอีกต่อไป เช่นเดียวกับความมืดไม่สามารถอยู่หน้าดวงอาทิตย์ได้ ดังนั้นเช่นกัน ความคิดที่ไร้
ประโยชน์ของมายาก็ไม่สามารถอยู่หน้าผู้ทรงอำนาจเช่นกัน ศัตรูใดๆจะแยกลูกออกจากผู้อื่นก่อนเป็นอันดับแรกก่อนที่จะ
โจมตีลูก ดังนั้น อย่าอยู่ลำพัง